

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-716/22 – 1

Lieta C-716/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 23. novembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal judiciaire d'Auch (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 15. novembris

Prasītāja:

EP

Atbildētāji:

Préfet du Gers

*Institut national de la statistique et des études économiques
(INSEE)*

TRIBUNAL JUDICIAIRE

(TIESA)

[..]

32000 AUCH [OŠA]

[..]

[..]

[..]

SPRIEDUMS

Pasludināts [..] 2022. gada 15. novembrī [..]

STARP:

PRASĪTĀJA:

EP

[..]

[..] 32430 *THOUX* [TU] [..]
[..]

UN

[..] **ATBILDĒTĀJI:**

Žēras prefekts

[..]
32000 OŠA,
nav ieradies,

*INSTITUT NATIONAL DE LA STATISTIQUE
ET DES ETUDES ECONOMIQUES*
(VALSTS STATISTIKAS UN
EKONOMISKO PĒTĪJUMU INSTITŪTS)

[..]
92120 *MONTROUGE* [MONRŪŽA],
nav ieradies,

[..] **piedaloties:**
TŪ komūnai (32)
[..]
32430 TŪ,
nav ieradusies.

TIESVEDĪBAS IZKLĀSTS

EP ir laulībā ar Francijas pilsoni, tomēr viņa nav ieguvusi Francijas pilsonību laulības ceļā, jo kā bijusī *Foreign Office* ierēdne viņa ir zvērējusi uzticību Anglijas Karalienei. Viņa jau ilgu laiku dzīvo Francijā, kur strādā kā lauksaimniece [..].

Pēc Apvienotajā Karalistē sarīkotā referenduma 2016. gada 23. jūnijā Eiropas Savienības Padome 2020. gada 30. janvārī apstiprināja Līgumu par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības, kuru Eiropas Savienība un Apvienotā Karaliste noslēdza 2020. gada 31. janvārī.

Šī izstāšanās līguma 131. pantā turklāt ir paredzēts, ka pārejas laikposmā Eiropas Savienības iestādēm, tostarp Eiropas Savienības Vispārējai tiesai un Eiropas Savienības Tiesai, saglabājas pilnvaras, kas tām ir uzticētas atbilstoši Savienības tiesībām.

2020. gada 1. februārī saskaņā ar [Līguma par Eiropas Savienību] 50. panta 3. punktu neviens no Savienības Līgumiem, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums vairs nav piemērojams Apvienotajai Karalistei.

EP tika svītrotā no vēlētāju sarakstiem sākot ar 2020. gada 1. februāri. Tāpēc viņa nevarēja piedalīties pašvaldību vēlēšanās 2020. gada 15. martā.

2020. gada 6. oktobrī EP iesniedza pieteikumu par atkārtotu reģistrāciju Eiropas Savienības pilsoņu, kas nav Francijas pilsoņi, vēlēšanu sarakstos. 2020. gada 7. oktobrī TŪ komūnas mērs noraidīja šo lūgumu.

EP pēc tam vērsās komūnas vēlēšanu komisijā, balstoties uz *Code électoral* (Vēlēšanu kodekss) L 18. pantu.

Ar 2020. gada 3. novembra vēstuli viņai tika paziņots, ka nākamā vēlēšanu komisijas sēde ir paredzēta tikai 2021. gada martā, proti, apmēram 20 dienas pirms departamentu vēlēšanām.

EP vērsās šajā tiesā ar prasību, kas saņemta 2020. gada 9. novembrī, lai apstrīdētu TŪ mēra lēmumu, uzskatīdama, ka šī atbilde netieši apstiprina mēra atteikumu viņu atkārtoti reģistrēt vēlētāju sarakstos, pamatojoties uz Vēlēšanu kodeksa L 20. pantu.

Ar 2020. gada 17. novembra lēmumu šī tiesa:

- **uzdeva** apturēt tiesvedību saistībā ar visiem EP izvirzītajiem prasījumiem,
- **uzdeva** nosūtīt visus lietas materiālus [...] [Eiropas Savienības] Tiesas kancelejai [...].

Tiesa 2022. gada 9. jūnija spriedumā [*Préfet du Gers un Institut national de la statistique et des études économiques* (C-673/20, EU:C:2022:449)] – skatīt spriedumu, lai labāk izprastu Tiesas pamatojumu – nosprieda, ka visi Apvienotās Karalistes pilsoņi ir zaudējuši Savienības pilsonību un līdz ar to arī tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās.

Lieta OŠAS tiesā atkal tika izskatīta 2022. gada 20. septembrī.

Tā kā pretējās puses, kas tika pienācīgi uzaicinātas, neieradās, EP lūdza no jauna apturēt tiesvedību, uzdodot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu par Līguma par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības spēkā esamību, īpaši saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām, un attiecībā uz lietas būtību tā lūdza:

- **atcelt** lēmumus, ar kuriem noraidīts EP lūgums par atkārtotu reģistrāciju Tū (Žēras) vēlētāju sarakstā;

[omissis: lūgums saistībā ar tiesāšanās izdevumiem]

Tā norāda, ka, lai gan Savienības pilsonības un tiesību balsot pašvaldību vēlēšanās zaudēšana *Brexpat* šobrīd Kopienas tiesību līmenī ir noteikta ar 2022. gada 9. jūnija spriedumu C-673/20, *Tribunal Judiciaire* (tiesa) papildus jāatzīst, ka

Eiropas Savienības Tiesa nav izlēmusi jautājumu par *Brexpat* tiesībām balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Tiesa apzināti nav lēmusi par šo jautājumu, kas ir jāizskata atsevišķi, ņemot vērā EST un ECT noteikto Gibraltāra precedentu attiecībā uz personām, kurām nav Savienības pilsonības, piešķirtajām tiesībām balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Tiesas priekšsēdētājs ir nepārprotami aicinājis EP vēlreiz vērsties šajā Tiesā ar precīzu prejudiciālu jautājumu par Eiropas Parlamenta vēlēšanām, tāpēc EP ir formulējusi papildu prejudiciālo jautājumu.

EP arī vēlas norādīt *Tribunal judiciaire* (tiesa), ka, lai gan Eiropas Savienības Tiesa Kopienu tiesību līmenī ir atzinusi, ka *Brexpat* bez izņēmumiem zaudē Savienības pilsonību un tiesības balsot pašvaldību vēlēšanās, neraugoties uz EP zvērestu Anglijas karalienei, šāda nostāja tomēr joprojām ir apšaubāma Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas līmenī, ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tāpēc EP svītrosana no vēlēšanu saraksta ir prettiesiska.

Sīkākai informācijai par Tiesai uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem un par šo strīdu skatīt Tiesas 2022. gada 9. jūnija spriedumu.

[*omissis*: procesuāla norāde]

LĒMUMA PAMATOJUMS

Francijas administrācija, svītrojot EP no vēlēšanu sarakstiem, faktiski esot atņēmusi viņai tiesības balsot ne tikai pašvaldību vēlēšanās, bet arī Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Paradoksālā kārtā EP zaudēja tiesības balsot pašvaldību vēlēšanās tieši tāpēc, ka viņai tika atņemta Savienības pilsonība.

Lai gan Eiropas Savienības Tiesa 2022. gada 9. jūnija spriedumā savas, turklāt noliedzošās, atbildes ierobežoja vienīgi ar EP tiesībām balsot pašvaldību vēlēšanās, tā nelēma par Apvienotās Karalistes pilsoņu tiesībām balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Tādējādi viss strīds joprojām ir jāizskata *Tribunal judiciaire d'Auch* (Ošas tiesa), lai arī tas, ka *Brexpat* zaudē Savienības pilsonību un tiesības balsot pašvaldību vēlēšanās, šobrīd Kopienu tiesību līmenī ir noteikts ar 2022. gada 9. jūnija spriedumu C-673/20.

Tomēr 1999. gada 18. februāra spriedumā *Matthews* pret Apvienoto Karalisti, 24833/94, Eiropas Cilvēktiesību tiesa attiecībā uz Gibraltāra iedzīvotājiem, kuri nav Savienības pilsoņi, lēma, ka “*Eiropas Parlaments ir pietiekami iesaistīts īpašā likumdošanas procesā, kura rezultātā tiek pieņemti noteikta veida Kopienu tiesību akti, kā arī Kopienu darbības vispārējā demokrātiskajā kontrolē, lai to varētu*

uzskatīt par daļu no Gibraltāra “likumdevēja varas” 1. protokola 3. panta izpratnē”.

2006. gada 12. septembrī Eiropas Savienības Tiesa spriedumā Spānija/Apvienotā Karaliste (C-145/04[, EU:C:2006:543]), savukārt, uzskatīja, ka “līgumslēdzējām valstīm [...] ir plaša rīcības brīvība, paredzot nosacījumus tiesībām balsot. Tomēr šie nosacījumi nevar nonivelēt šīs tiesības tiktāl, ka tiktu aizskarta pati to būtība un tām tiktu atņemta to efektivitāte. Šiem nosacījumiem ir jābūt legītimam mērķim, un izmantotajiem līdzekļiem ir jābūt samērīgiem [...]”.

Tādējādi, īsumā, pastāvīga, stabila un netraucēta dzīvesvieta Eiropas Savienības teritorijā ļaujot pastāvīgajam iedzīvotājam uzskatīt, ka viņš pieder likumdevēja varai, šajā gadījumā – Eiropas likumdevēja varai. Valsts var reglamentēt savas tiesības balsot ar pasākumiem, kas ir samērīgi ar sasniedzamo mērķi, tomēr neaizskarot šīs tiesības tiktāl, ka tās kļūtu neefektīvas.

Šo risinājumu, kas, šķiet, radās, EKT nosakot pamatojumu personas, kas nav Savienības pilsonis, [tiesību balsot] neizslēgšanai Gibraltārā, atbilstoši kritērijiem, kas jānosaka Eiropas Savienības Tiesai, varētu piemērot bijušajiem Apvienotās Karalistes izcelsmes Savienības pilsoņiem, kuriem joprojām ir cieša saikne ar dalībvalstīm, tostarp to pastāvīgās dzīvesvietas dēļ: “Šobrīd saskaņā ar Kopienu tiesībām to personu noteikšana, kurām ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, ir katras dalībvalsts kompetencē, ievērojot Kopienu tiesības. EKL 189., 190., 17. un 19. pants neaizliedz dalībvalstīm piešķirt šīs balsstiesības un tiesības kandidēt noteiktām personām, kurām ir ciešas saiknes ar tām un kuras nav to pilsoņi vai Savienības pilsoņi, kas dzīvo to teritorijā.

Nedz EKL 189. un 190. pantā, nedz Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu vispārējās tiešās vēlēšanās nav tieši un precīzi norādīts, kam ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Attiecībā uz EKL 17. un 19. pantu par Savienības pilsonību tikai pēdējā minētā panta 2. punktā īpaši atrunātas tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Taču šajā pantā ir noteikta vienīgi nediskriminācijas pilsonības dēļ principa piemērošana šo tiesību īstenošanā.

Turklāt attiecībā uz iespējamo saikni starp Savienības pilsonību un tiesībām balsot un kandidēt vēlēšanās, kas nozīmētu, ka šīs tiesības ir tikai un vienīgi Savienības pilsoņu tiesības, šajā sakarā attiecībā uz Eiropas Parlamentu no EKL 189. un 190. panta, kuros noteikts, ka Eiropas Parlamentu veido dalībvalstu tautu pārstāvji, nav izdarāms nekāds nepārprotams secinājums. Jēdzienam “tautas”, kas nav definēts, var būt dažādas nozīmes gan dažādās dalībvalstīs, gan dažādās Savienības valodās. No Līguma pantiem par Savienības pilsonību nevar izrietēt princips, saskaņā ar kuru Savienības pilsoņi ir vienīgie visu citu Līguma noteikumu tiesību izmantotāji, kas nozīmētu, ka EKL 189. un 190. pants ir piemērojams vienīgi šiem pilsoņiem. Lai arī EKL 17. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Savienības pilsoņiem ir ar Līgumu piešķirtās tiesības un ar to uzliktie pienākumi, jāatzīst, ka Līgums atzīst tiesības, kas nav saistītas nedz ar Savienības

pilsonības statusu, nedz pat ar dalībvalsts pilsoņa statusu. Runājot par EKL 19. panta 2. punktu, lai arī šajā tiesību normā ietvertais nozīmē, ka dalībvalsts pilsoņiem ir tiesības balsot un kandidēt savā valstī, un liek dalībvalstīm atzīt šīs tiesības Savienības pilsoņiem, kas dzīvo to teritorijā, no tā nevar secināt, ka dalībvalsts tiek kavēta piešķirt tiesības balsot un kandidēt vēlēšanās noteiktām personām, kurām ar to ir cieša saikne, lai arī tām tomēr nav ne šīs valsts, ne citas dalībvalsts pilsoņa statusa. Turklāt, tā kā katrā dalībvalstī ievēlējamo pārstāvju skaits ir noteikts EKL 190. panta 2. punktā un tā kā šobrīd saskaņā ar Kopienas tiesībām Eiropas Parlamenta vēlēšanas tiek organizētas katrā dalībvalstī attiecībā uz šajā valstī ievēlējamajiem pārstāvjiem, kādas dalībvalsts lēmums šajās vēlēšanās paplašināt balsstiesības, piešķirot tās citām personām, kas nav tās pilsoņi vai kas nav Savienības pilsoņi, kuri dzīvo tās teritorijā, ietekmē vienīgi šajā dalībvalstī ievēlēto pārstāvju izvēli, bet neietekmē nedz citās dalībvalstīs ievēlēto pārstāvju izvēli, nedz skaitu.

Apvienotā Karaliste, pieņemot likumu, kurā attiecībā uz Gibraltāru paredzēts, ka Britu Sadraudzības pilsoņiem, kuri dzīvo šajā teritorijā un kuriem nav Kopienas pilsoņa statusa, ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, nav pārkāpusi EKL 189., 190., 17. un 19. pantu.”

Pieņemot šos juridiskos kritērijus, ir jāveic konkrēts EP situācijas novērtējums:

- EP ir saglabājusi ciešas saiknes ar Franciju, kas ir Savienības dalībvalsts, turklāt papildus tam, ņemot vērā to, ka saskaņā ar Anglijas “15 year rule” [15 gadu normu] tai ir liegtas tiesības balsot Lielbritānijas vēlēšanās, kā arī saskaņā ar EST 2022. gada 9. jūnija spriedumu lietā C-673/20 *Brexit* dēļ viņa ir zaudējusi tiesības balsot pašvaldību vēlēšanās, šobrīd EP nav nekādu tiesību balsot.
- Viņas cilvēka cieņa ir būtiski ietekmēta, jo, lai gan viņa joprojām ir cienījama persona, kas nekad nav bijusi notiesāta, viņai ir liegtas viselementārākās tiesības uz vārda brīvību, kas, šķiet, ir nesamērīgi ar līguma, ar ko organizē Apvienotās Karalistes izstāšanos no Līgumiem par Eiropas Savienības darbību, galveno mērķi,
- EP privātās un ģimenes dzīves aizskārums ir acīmredzams, jo viņai ir liegtas jebkādas tiesības balsot Lielbritānijas, Francijas un Eiropas Parlamenta vēlēšanās tādēļ, ka viņai tiek piemērots “15 year rule”, kā arī *Brexit* ratifikācijas dēļ 2020. gada 31. janvārī,

Visbeidzot, ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas iestāžu judikatūru, EP, Lielbritānijas pilsoņiem, kura jau vairākus gadus dzīvo Francijā un kura likumīgi ir izmantojusi tiesības balsot pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās, vajadzētu būt iespējai netraucēti turpināt izmantot savas tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

*****

Turklāt, kā jau minēts mūsu iepriekšējā 2020. gada 17. novembra nolēmumā, no Francijas tiesu judikatūras gan civillietās, gan administratīvajās lietās izriet, ka samērīguma principa mērķis ir ierobežot valsts iestāžu pilnvaras, lai garantētu indivīdu tiesības un autonomiju un novērstu aizskārumus, kuri to pārmērīgā vai pārlieku smagā rakstura dēļ aizskartu šo tiesību un brīvību būtību.

Konkrētāk, valsts vara var ierobežot pilsoņu brīvību tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams sabiedrības interešu aizsardzībai, un prioritāri tai ir jānodrošina pamattiesību aizsardzība. Pasākumam, ar kuru tiek aizskartas tiesības un pamatbrīvības, tātad ir jābūt gan piemērotam vai atbilstošam, gan nepieciešamam un samērīgam.

Samērīguma princips, kas nostiprināts Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūrā, tagad ir vispārējs Savienības tiesību princips, kas atzīts Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktā. Šis princips nosaka to pašu: ar to ierobežo publisko tiesību iestādes, novēršot aizskārumus, kuri to pārmērīgā vai pārlieku smagā rakstura dēļ aizskartu šo tiesību un brīvību būtību. Šis princips tātad ir obligāts Eiropas Savienības iestādēm, kā arī dalībvalstīm, tiklīdz tās piemēro [Savienības] tiesības.

Papildus *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) judikatūrai pašlaik tās ir arī konstitucionālās tiesības, kas liek ievērot prasību par samērīgumu; tā izriet no prasības par sodu nepieciešamību, kas ir paredzēta Cilvēka un pilsoņa tiesību deklarācijas 8. pantā.

Šajā gadījumā EP, kurš kopš 1984. gada 29. aprīļa dzīvo Francijā, kā to pierāda lietā esošie apstākļi, vairs nevar balsot nevienās Apvienotās Karalistes vēlēšanās tā sauktā Apvienotās Karalistes "*Representation of the People Act 1985*" (1985. gada Likums par tautas pārstāvniecību) dēļ.

ECT attiecībā uz šo Apvienotās Karalistes tiesību normu ir lēmusi 2013. gada 7. maija lietā *SHINDLER*, secinot, ka nebija Konvencijas 1. protokola 3. panta pārkāpuma. Šajā lietā, tā kā ECT pieņēma nolēmumu 2013. gadā, ieinteresētā persona vēl varēja balsot pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

EP gadījums atšķiras, jo, lai ja viņa bija ietverta *Isère* [Izēra] vēlēšanu sarakstos un vēlāk no 2000. gada oktobra TŪ 32 sarakstā, 2020. gadā viņa zaudēja tiesības piedalīties Eiropas Parlamenta un pašvaldību vēlēšanās atbilstoši Līguma par Apvienotās Karalistes izstāšanos 127. pantam, kurā ir precizēts, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību normas, kurās ir paredzētas Eiropas Savienības pilsoņu tiesības vēlēties un tik ievēlētiem Eiropas Parlamenta un pašvaldību vēlēšanās, nav piemērojamas Apvienotajai Karalistei divu gadu pārejas laikposmā.

EP, kas ir pilngadīga un tiesībspējīga persona, kam nav piemērots sods, kas liedz balsot, tātad vairs nav pilnīgi nekādu tiesību balsot.

Tomēr, kā ir atgādinājusi ECT, tiesības vēlēties ir nevis privilēģija, bet gan konvencijā garantētas tiesības (*Albanese* pret Itāliju, 2006. gada 23. marts).

Turklāt tiesību vēlēties ierobežojumam ir jābūt ar leģitīmu mērķi un tām nevar piemērot absolūtu ierobežojumu (*Alajos Kiss* pret Ungāriju, 2010. gada 20. maijs).

Šī tiesa konstatē, ka šī līguma noteikumu piemērošana EP, kurai arī Apvienotajā Karalistē tika atņemtas tiesības balsot, nesamērīgi apdraud viņas pamattiesības balsot.

*****

Visu šo iemeslu dēļ ir jāuzdod papildu prejudiciālais jautājums EST, [kā tas] ir precizēts turpmāk.

[..]

[*omissis*: procesuāls jautājums]

AR ŠĀDU PAMATOJUMU:

Tiesa publiskā tiesas sēdē, piemērojot sacīkstes principu un pirmajā instancē,

Uzdod apturēt tiesvedību saistībā ar visiem EP izvirzītajiem prasījumiem,

[*omissis*: procesuāla norāde]

Uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus:

1°)

Vai Lēmums 2020/135 par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, ir daļēji spēkā neesošs, jo ar Līgumu par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības tiek pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11., 21., 39. un 41. pants, Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punkts un šīs Hartas 52. pantā noteiktais samērīguma princips, tā kā tajā nav iekļauts noteikums, kas ļauj saglabāt tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās Apvienotās Karalistes pilsoņiem, kuri ir īstenojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un dzīvesvietas izvēli citas dalībvalsts teritorijā, neatkarīgi no tā, vai tajā ir vai nav atļauta dubultpilsonība, it īpaši attiecībā uz tiem pilsoņiem, kuri ir nodzīvojuši citā dalībvalstī vairāk nekā piecpadsmit gadus un uz kuriem attiecas tā sauktais Apvienotās Karalistes “15 year rule”, tādējādi pastiprinot jebkādu tiesību balsot atņemšanu personām, kurām nebija tiesību balsojot iebilst pret Savienības pilsonības zaudēšanu, kā arī personām, kuras ir zvērējušas uzticību Apvienotajai Karalistei?

2°)

Vai Lēmums 2020/135, Līgums par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības, 1. pants Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu, kas pievienots Padomes 1976. gada 20. septembra Lēmumam 76/787/EOTK, EEK,

Euratom, Eiropas Savienības Tiesas 2006. gada 12. septembra spriedums C-145/04, Spānija/Apvienotā Karaliste, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11., 21., 39. un 41. pants, Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punkts un Eiropas Savienības Tiesas 2022. gada 9. jūnija spriedums C-673/20, *Préfet du Gers*, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem bijušajiem Savienības pilsoņiem, kuri ir īstenojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un dzīvesvietas izvēli Eiropas Savienības teritorijā, kā arī, konkrētāk, bijušajiem Eiropas Savienības pilsoņiem, kuriem vairs nav nekādu tiesību balsot, jo viņi Savienības teritorijā ir īstenojuši savu privāto un ģimenes dzīvi vairāk nekā piecpadsmit gadu garumā un nevarēja balsojot iebilst pret savas dalībvalsts izstāšanos no Eiropas Savienības, kas izraisīja to Savienības pilsonības zaudēšanu, tiek liegtas tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās kādā dalībvalstī?

[..]

[omissis: procesuālas norādes].

DARBBA VERSIJA